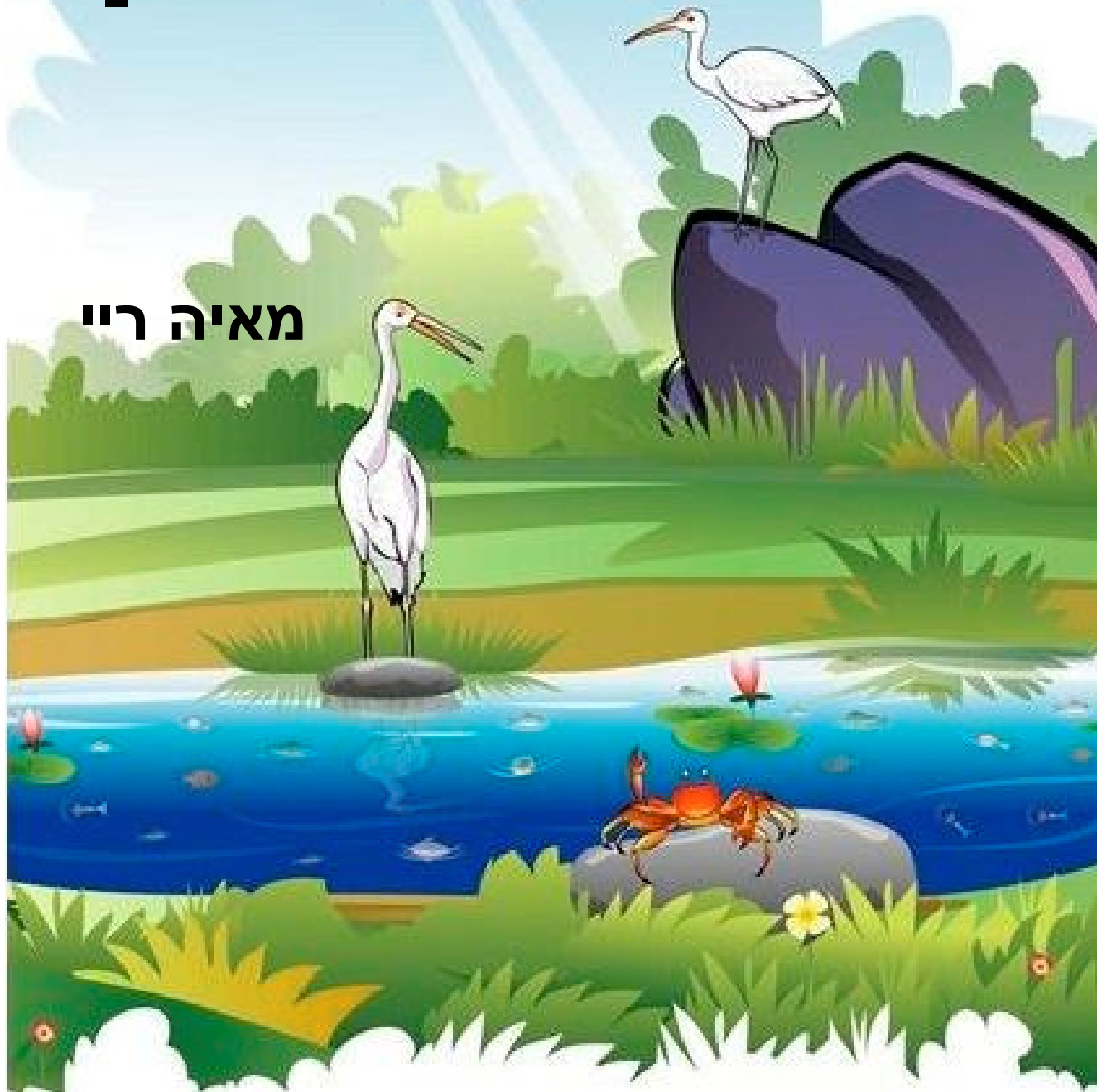

האנפה והסרטן

מאיה ריי

**סמוך לבריכה חיה אנפה. כל פעם
שרעב הציק לה, תפסה דג אחד
ואכלה אותו.**

**באמצע היער נמצאה בריכת מים
יפה, ובה דגים רבים וגם סרטן
אחד.**

**יום אחד החליטה על תחבולה.
היא נעמדה ליד הבריכה בפנים
עצובות.**

**אלה שבמשך שנים האנפה
הזדקנה וקשה היה לה לתפוס
דגים.**

והאנפה סיפרה "יום אחד באה אלי
פייה ואמרה שבמשך השנים
הקרובות לא ירד גשם בסביבה.
ואם הגשם לא ירד, מי הבריקה
יתיבשו וכל תושביה ימותו. וזה
מעציב אותי מאוד"

הסרטן שישב על אבן סמוכה שאל
"הי, אנפה, מדוע את עצובה כל
כך?"

**והאנפה הערמומית אמרה "אני
מכירה בריכה שנייה הרחק מכאן.
אם תרצו, קפצו על גבי ואעביר
אתכם לשם, אחד, אחד."**

**דבריה של האנפה נודעו לכל
תושבי הבריכה. הם נבהלו ושאלו
את האנפה "איך נוכל להינצל?"**

**האנפה הביאה אותם לסלע גדול
ושם אכלה אותם. וכך נמשך הדבר
במשך ימים רבים.**

**הדגים האמינו לאנפה. מדי יום דג
או שניים קפצו על גבה.**

**הסרטן עלה על צווארה של האנפה
והיא התחילה לעוף.**

**יום אחד שאל אותה גם הסרטן
"האם תוכלי להעביר גם אותי
לבריכה השנייה?" האנפה
הסכימה.**

**הוא אמר לאנפה לנחות מיד, כי
אחרת יחנוק אותה בצבתות שלו.
והאנפה אמנם ירדה על הסלע.**

**אחרי מעוף קצר הם עברו מעל
הסלע הגדול, והסרטן ראה את
ערמה של עצמות הדגים. הוא הבין
את התחבולה של האנפה.**

**האנפה מבוישת עפה משם
למרחקים ולא ראו אותה יותר.**

**הסרטן ראה שהחשד שלו מוצדק
ושהאנפה מרמה. הוא אסר עליה
לחזור לבריכה.**

**מאז הסרטן והדגים חיים בבריכה
בשלווה ובביטחון.**

**הסרטן חזר לידידיו הדגים וסיפר
להם "האנפה רימתה אתכם. היא
אכלה רבים מכם, אבל עכשיו
גירשתי אותה והיא לא תחזור
הנה."**